

További izgalmas hírekért
látogasson el ide:

ZAOL.hu

Kirándulás Erdély gyöngyszemei mentén

BOCFÖLDE Az összetartozás jegyében vett részt 35 diák ötnapos tanulmányi kiránduláson Erdélyben a Határtalanul! című pályázat keretében. Olvasóinknak is beszámolnak élményeiről.

A Bocföldei Körzeti Általános Iskola, a Nagykapornaki Általános Iskola és a Tófeji „Kincskereső” Általános Iskola hetedik osztályos tanulói és pedagógusai gyorsan összehátrákoztak az út során egymással.

Az utazást hosszabb felkészülés előzte meg, kerestünk képeket, leírásokat a látnivalókról. Megtudtuk, mit kell tenni, ha medvével találkozunk...

Izgatottan vártuk a kirándulást. Első állomásunk Nagyszalonta volt, ahol megtekintettük az Arany János Emlékmúzeumot. Ezután Kolozsvárra utaztunk, itt koszorút helyeztünk el Mátyás király szülőházánál, majd késő este érkezünk meg az első szálláshelyünkre Torockón.

Másnap reggel láttuk csak meg, hogy milyen szép helyen aludtunk. A panzió mögött magasodott a Székelykő (ahol kétszer kel fel a Nap). Reggeli után indultunk tovább a tordai

Szekesfehervarban a zalai diákok

Fotók: Bocföldei Iskola

sóbányába, mely az Unesco Világörökség részét képezi.

Ezután a szovátai gyermekotthonban tettünk látogatást, ahol ajándékkal is kedveskedtünk az otthonban élő gyerekeknek.

Korondon sok mindent megtudtunk arról, mit jelent a taplászás, és mennyi minden készíthető taplógombából.

A következő állomásunk Szekesfehervar volt, ahol meglátogattuk Orbán Balázs székelyföldi történész, író sírját. A koszorúzás után, a székelykapukon át legyalogoltunk a

Mini Erdély Parkba, ahol szó szerint „bejárnak Erdélyt”.

Farkaslaka leghíresebb szülőtte Tamási Áron. Sírját, amely ma már zarándokhelynek számít, megkoszorúztuk.

A harmadik nap a túrák ideje volt. Gyergyószentmiklósról indultunk helyi idegenvezetővel a Sűgő-barlangba. Itt érdekes cseppköveket (például anyós-szája, após-szája), valamint denevéreket is láttunk.

Ezután a Békás-szorosban tettünk sétát a gyönyörű és félelmetes sziklák között. A 200–300 méter magas függőleges

pát-medencei születésű emberként – akárcsak ő – különösen szimpatikusnak tartom az életútját. Számomra tehát izgalmas volt, hogy miként építhető be

Schlemmer Laura alkotásait nézhetik meg az érdeklődők.
– Úgy hozta a sors, hogy mindig ezt a „nemes” világot képviseljem – folytatta a kép-

a tanítványaimmal szemben képviselt magatartással, aminek üzenete nem más, mint ez: „Lépjél túl rajtam, legyél jobb, mint én!”

Az első állomás Arany János szülőhelye, Nagyszalonta volt

sziklafalak Európa természeti ritkaságának számítanak.

A következő helyszínünk a Gyilkos-tó volt, mely Erdély egyik legszebb és vadregényes tava.

Ezután Csíksomlyón álltunk meg a világszerte ismert római katolikus Mária-kegyhelynél. Megnéztük a templomot és a több mint 500 éves, fából készült Mária-szobrot.

Utolsó állomásunk Gyimesbükk várt bennünket. Megnéztük a gyönyörűen felújított őrházat a történelmi Magyarország legkeletibb ha-

tárán és a Rákóczi vár romjait. Az estét táncház zárta. Szállásadónkkal, Deáky András nyugdíjas iskolaigazgató úrral együtt emlékeztünk meg a nemzeti összetartozás napjáról, ami szívhez szóló élményt nyújtott. A táncház is remek időtöltésnek bizonyult, éreztük, hogy összetartozunk... Mi is készültünk, rövid kis műsorral viszonzottuk a gyimesbükkiek kedvességét.

Másnap ismét túranap következett. Először a Szent Anna-tó melletti Mohos-tózeplapot ismertük meg vezetett túra

keretében, majd lesétáltunk a tóhoz.

Következő állomásunk felé utazva nagy élményben volt részünk. Medvét láttunk! Kétszer is! A macik békésen játszottak, falatoztak.

Szerencsésen megérkeztünk Szentegyházára, ahonnan traktorral elvittek bennünket szállásadóink a Madarasi-Harigára. Természetesen a csúcsig nem ment fel a traktor. Oda gyalog mentünk. És mi csoda kilátásban volt részünk, azt egyszer mindenkinek látni kell!

Hazafelé tartva megálltunk Vajdahunyad váránál, mely Mikszáth Kálmán szavaival élve a „várak királya”. Bejártuk a várat, majd indultunk tovább Déva felé, de felújítás miatt az ottani várat nem tudtuk megnézni.

Élményekkel telve érkezünk haza. Akár már ma szívesen visszamennénk. Hiszen, ahogy hallottuk: „Hegy a hegyhez nem megy látogatóba, de ember az emberhez igen.” Nagykapornak, Bocfölde, Tófeji diákjainak nevében:

**Tollár Sára Virág
Molnár Ákos
Kovács Gréta
Rákosa Luca
Kis Kira**